

אל לבו. אבל הרשעים שנתקראים מותים, לא יודעים ואין משגיחים, ולא מסתכלים במעשי אוטו הולם כלום. ומי שאינו מכיר בעמשו אותו הולם נקרא מת, משום שהולם זהה לא מבני החמים. שהולם ההוא של נשמות ורוחות הוא, וזה הולם הוא של הגוף.

אורת הולם שדרים בו אחיהם (rhochot) של בני הארץ, ודומים בdryokanot, מקרים זה זה, וידיעים במה דומים בעולם זהה (שעתיד לבא לעולם). ומשתכלים להכיר את כבוד רבונם שם, באותו המלובוש של אותו הולם.

בשחניעו לאותו השדה, אמר לו: נתעכבר פעת. נאנח. אמר לו: ולמה אתה נאנח? אמר לו: אבדה אבדה לי במקום זהה. אמר: בקדוש ברוך הוא יזמנה לך. מצאו מערה אחת. אמר אותו איש: רבבי, נפנס לכאנן, שהרי ידעתי שאני מכיר באן. נקסנו, ירדו במדרונות, עד שהגיעו לפירד אחד, וראו שם אילנות משגינים זה מה ומ潸אר האילנות של הולם, ואילן אחד משנה משאר האילנות.

עליו לשם, שמעו קול אחד של מchnoot רבים שהיו אומרים, (תחים צה) באו נשחתה ונכרעה נברכה לפני ה' שעשנו. פמה רבבי פרחיא, ואמר: מה זה? אמר לו:

שתק.

אמר רבבי פרחיא: האללים, כשהגעתי עמו לאמצע הפרדס הזה, וראיתי שתי דרכים, ומchnoot הצד זה הצד זה, ואمرתו לו מה זה? ואמר לו, באן נפרדות דרכי הנפשות, מי שהולכים לגן עדן, מי שהולכים לאלהנים. מי שהולך לגן עדן - אלו הולכים (עמוי),

דאית דין ואית דין. כמה דעת אמר, (שם פסוק) והמי יתן אל לבו. אבל רשעים לאיקרין מותים, לא יודען, ולא משגיחין, ולא מסתכלין בעובדי דההוא עלמא כלום. ומאן דלא ידע בעובדא דההוא עלמא, איקרי מית. בגין דהאי עלמא לאו מבני חיה. דההוא עלמא דגופא דגש망תין ורוחין אהו, והאי עלמא דגופא הוא.

ההוא עלמא דידיiri ביה אהוהן (רויהו) דבני נשא, ודמײין בdryokanin, אשתמודען דא לדא, וידען בטה דומין בהאי עלמא (רוינו לפניו גלפא). ומשתכלין למבע פיקרא דמאייהון תפמן, בהוא מלבושא דההוא עלמא.

בד מטה להוא מקל, אמר ליה נתעכבר השפטא, אהנה. אמר ליה, אמר קא מתניתת. אמר ליה אבידא קא אביד לי בהאי דווקטא. אמר, קודשא בריך הויא יומנינה לך. אשכח חד מערטא. אמר ההוא גברא, רבבי, גיעול הכא, דהא ידען דאשתחמודען הכא. אעלן. נחתין בדריגין, עד דמיטו לגבוי חד פרזס, וחמו תפמן אילניין משגינן דא מן דא ומשאר אילני עלמא, חד אילן משגינא משאר אילניין.

סליקו תפמן, שמעו חד קלא דמשרין סגיאין, להו אמרין, (תחים צה ו) בואו נשחתה ונכרעה נברכה לפני ה' עשנו. תווה רבבי פרחיא, ואמר Mai ha'i. אמר ליה שתוק.

אמר רבבי פרחיא, האללים, בחד מיטנא עמיה לאמצע דהאי פרדייס, וחמיןא תרין ארחין, ומשרין מטהרא דא ומטהרא דא, ואמרי ליה Mai ha'i, ואמר לו, הכא מתפרשין אורחין דנפשין, מאן דאוזלן לגן עדן, ומאן דאוזלן לגיהנם. מאן דאוזל לגן עדן, אילין

ומשלימים לו שלום.ומי שהולך לגיהנם - אלו נוטלים לדין ואינם אוטו בגיהנם.

עברנו אותו הפרදס, והגענו לחומות ומגדלים ושורדים. בשגנון לשער אחד, שנקרא שער המזרח, קרא אותו האיש: פתחו לי שערי צדק. אמרו לו: לך? אמר להם: בslashes של רבון העולם באתי. פתחו ואמרו כלם: מי גמן את ילוד האשח הנה כאן במקום הנה? אמר להם: זה הוא רבי פרחיא. אמרו: זה הוא שהשלים לך החסד באותו העולם? אמר בן.

פתחו לו, ואמרו: הפשטו אותו, שאין רשות להפנס לכאן בגוף של העולם והוא. מיד הפשטו אותו, והתלבש באורנים של הגן שלפניהם.

ונבנム וראה אותו הרקיע שעלה גבי אותו הגוף (הן). שאותו הרקיע נפרד מאותו הרקיע שעומד על שאר בני העולם. הרקיע הנה נתמם בתחום מכל הגונים של העולם. ארבעה חלונות, משקופים פתוחים בו ארבעה צדי העולם, ואחד במאצע.

תלון אחד שבד מזרח, בו קימים ארבעה משקופים מראקים, בסוד של ארבע אותיות יה"ה, עלות לשיטים עשרה, שלוש אותיות לכל אחד ואחד.

שלש פעמים ביום מתהברים אותך המשקופים, וכל האותיות מתהברות לשם הקדוש. כמה אחד עומד לאותו הצד, ושמו ויזרעאל (יעריאל). ארבעה מפתחות בידך, שהיא פותח בכל ארבעה שערים, ואין מי שמכיר אותך הרקיע, ואין מי שיכיר בכם.

פרט לראשי חידושים ושבות,

אוזלי בהדייה (בחדרה), ואשלימו ליה שלמה. ומאן דازול לגיהנם, אלין נטליין ליה למידן (יתחן) ליה בגיהנם.

敖ברנא ההוא פרדס, ומטינא לשירין ומגדלין ותרעין. בד מטינא לתרעה חד, דאיקי רישער המזרח. קרא ההוא גברא, (שם קיח יט) פתחו לי שער צדק. אמר ליה אמראי. אמר לוין, בשליחותא דמאריה דעלמא קא אהינה. פתחו ואמרו قولחו, מאן יכב לילוד אשא באחרא דא. אמר להו דא איהו רבבי פרחיא. אמרו דא הוא דאשלים לך חסד ביהוא עלמא. אמר אין.

פתחו ליה. ואמרו, אפשיטו ליה, דלית רשו למייעל הכא בגופא דההיא עלמא. מיד אפשיטו ליה, ואטלבש באירין דגנטא דלגו. וועל וחייב ההוא רקייעא דעל גבי ההוא גופא (עתה). דההוא רקייעא אתרפיש מההוא רקייע דקאים על שאר בני עלמא. רקייע דא אתחם בתוחמא מכל גוונין דעלמא. ארבע חלוני משקופין פתייחין ביה בארכע סיטרי עלמא, וחד באמצעתה.

חלון חד דבستر מזרח, ביה קיימין ארבע משקופין מראקון, ברזא ארבע אתוון יהו"ה, סלקין לתריסר, תלת אתוון לכל חד. וחד.

תלת זמני ביומא, מתהברן אינון משקופין, ואתוון פולחו מתהברן לשמא קדישא. חד ממגא קיימא לההוא טרא, ויזריעאל (יעריאל) שמיה. ארבע מפתחין בידיה, דאייה פתח בהו ארבעה פרעין, דאיןון על גביה דההוא רקייע. ולית מאן דידע בה.

בר בריש ירחי ושבתי, דאתין איןון נפשן דמשפטן עם גופה בקברי, למכרע

שָׁבֹאות אָוֹתֶן הַגְּפֻש׹ׁות שְׁמִשְׁתְּחִפוֹת עִם הַגּוֹף בְּקָבְרִים, לְכַרְעֵץ וְלְהַשְׁמִחוֹת לִפְנֵי אָוֹתֶן הַשְׁעָרִים לְרֹבוֹן הַפֶּל, כְּמוֹ שָׁגָא מָר (ישעה ט) וְהִיא מִדי חֲדֵש בְּחַדְשׁוֹ וְמִדי שְׁבַת בְּשַׁבְתוֹ יָבֹא כֹּל בָּשָׂר לְהַשְׁמִחוֹת לִפְנֵי. כֵּל - לְרֹבוֹת אָוֹתֶן נְפֻש׹ׁות שְׁדָרוֹת עִם הַגּוֹף, וְנְקֻרָאוֹת כֹּל בָּשָׂר.

תַּלְוִין אַחֲרֵי שְׁבַצֵּר הַדָּרוֹם, בו עַוּמְדִים שְׁשָׁה מְשֻׁקְופִּים, לא נְכֻנִּים לְמִזְמָקָם הַזֶּה, אֶלָּא אָוֹתֶן שְׁעוֹסְקוֹת בְּקָרִיאת שְׁמֹעַ בְּרַצּוֹן וּבְכּוֹנָה בְּכָל יוֹם.

אמָר רַבִּי פְּרַחִיא: הָאָלָהִים, בְּשָׁהַסְּתְּבָלְתִּי בְּאָוֹתָו הַלְוִין, קָרְבָּ אָוֹתָו הַמְּמֻנָּה, שְׁשָׁמוֹ עַנְעָלָל, שְׁמֻמָּנָה עַל הַשְׁעָר שֶׁל צְדֵד הַדָּרוֹם. אָמָר לֵי, קוֹם בְּמִקְמָה, וּרְאָה אֵת הַלְוִין כֹּזה, שָׁאַיָּן רִשׁוֹת לְהַבְּנָס לִשְׁמָם וְלֹא לְרֹאָת אָוֹתָו, פָּרֶט לְאָוֹתֶן שְׁעוֹסְקוֹם בְּקָרִיאת שְׁמֹעַ בְּרָאוֹי.

וּכְלֵי אָוֹתֶן שְׁעוֹסְקוֹם בְּקָרִיאת שְׁמֹעַ בְּרָאוֹי, שְׁשִׁים מִמְנִים נְכֻנִּים לִפְנֵי (של הַשְׁמִיחָה), וּמְכֻתִּירִים אָוֹתָו בְּכַתְּרִים קְדוּשִׁים, וְאֹמְרִים לוֹ: זֶה הַפְּתַר שְׁלֵפּוֹנִי שְׁעַסְקָם בְּקָרִיאת שְׁמֹעַ בְּרָאוֹי!

שָׁאָלָהִי אָוֹתָו וְאָמְרָתִי לוֹ: אַדְזִני, בְּקָרִיאת שְׁמֹעַ הַזֶּה בְּרָאוֹי, מָה הִיא? אָמָר לֵי: אֵי חָסִיד, סָוד עַלְיוֹן הַזֶּה בְּאָנָן. בְּקָרִיאת שְׁמֹעַ יְשַׁעַר פְּרִישָׁוֹת.

הַפְּרָשָׁה הַרְאָשׁוֹנה של הַיחָדָה, שְׁהִיא שְׁנִי יְחִוּדִים, בְּשִׁתְּפִים עַשְ׊רָה פְּבוֹת. שְׁשָׁת פְּבוֹת בְּיַחְדָּה הַעֲלִיוֹן, וְשְׁשָׁת פְּבוֹת בְּיַחְדָּה אַחֲרָה. הַפְּרָשָׁה הַשְׁנִיה - וְאַסְכָּט, בְּאַרְבָּעִים וְשִׁתְּמִים פְּבוֹת, בְּסָוד הַשְּׁם שֶׁל אַרְבָּעִים וְשִׁתְּמִים אָוֹתִיות.

פְּרָשָׁה שְׁלִישִׁית - וְהִיא אֶם שְׁמוֹעַ, דָאַתְּבָלִיל יְמִינָא בְּשִׁמְאָלָא, וְשִׁמְאָלָא בְּיְמִינָא.

וְלִמְסָגֵד קְמִי אַיְנוֹן תְּרֵעַין לְמַארִי כּוֹלָא. בְּמַה דָּאת אָמָר, (ישעה טו ט) וְהִיא מִדי חֲדֵש בְּחַדְשׁוֹ וּמִדי שְׁבַת בְּשַׁבְתוֹ יָבֹא כֹּל בָּשָׂר לְהַשְׁמִחוֹת לִפְנֵי. כֵּל, לְאַסְגָּאה אַיְנוֹן נְפָשָׁאן דְּדִיְרִי עִם גּוֹפָא, וְאַיְתְּקָרְזִין כֹּל בָּשָׂר.

חַלְוִין אַחֲרִיא דְּבָסְטֵר דָרוֹם, בִּיה קְיִימִין שִׁית מְשֻׁקְופִּין, לֹא עַלְיִין לְהָאִי אַתְר, אֶלָּא אַיְנוֹן דְּלָעָן קְרִיאת שְׁמֹעַ בְּרַעֲוָתָא, וּבְכּוֹנָה בְּכָל יוֹמָא.

אמָר רַבִּי פְּרַחִיא, הָאָלָהִים, כֵּד אַסְתְּבָלְנָא בְּהַהְוָא חַלְוִנא, קָרִיב הַהְוָא מִמְּנָא, וּעֲנָאל שְׁמִיה, דֵי מִמְוִגָּה עַל תְּרֵעָא דְּסְטֵר דָרוֹם, אָמָר לֵי, קוֹם בְּקִיּוֹמָךְ, וְחַמְּיִהְיָה חַלְוִין, דְּלִית רְשׁוֹ לְאַעֲלָא (דְּקָרְעָנָא פְּמָן, וְלֹא לְמְחַמִּי בִּיה, בָּר אַיְנוֹן דְּלָעָן בְּקָרִיאת שְׁמֹעַ בְּדַקָּא יְאוֹת.

וּכְלֵי אַיְנוֹן דְּלָעָן בְּקָרִיאת שְׁמֹעַ בְּדַקָּא יְאוֹת, שְׁתִּין מִמְּנָן עַלְיִין קְמִיה (נְאָרְמָשָׁה), וּמְבִתְּרִין לֵיה בְּכַתְּרִין קְדִישִׁין, וְאָמְרִין לֵיה, דָא הוּא כְּתָרָא דְּפָלוֹנִי דְּלָעָן בְּקָרִיאת שְׁמֹעַ בְּדַקָּא יְאוֹת.

שָׁאַיְלָנָא לֵיה, וְאָמְרִי לֵיה, מַארִי, הָאִי קְרִיאת שְׁמֹעַ בְּדַקָּא יְאוֹת מָה הַוָּא. אָמָר לֵי, אֵי חָסִידָא, רְזָא עַילְאָה אִיהוּ הַכָּא. בְּקָרִיאת שְׁמֹעַ אֵיתָ בָּה אַרְבָּע פְּרִישִׁין.

פְּרָשָׁה קְדָמָה דִּיחָוֹדָא, דָאִיהוּ תְּרֵין יְחִידָין, בְּתִרְיסָר תִּבְינָן. שִׁית תִּבְינָן בִּיחָוֹדָא עַילְאָה. וּשִׁית תִּבְינָן בִּיחָוֹדָא אַחֲרָה. פְּרָשָׁה תְּנִינִינָא וְאַהֲבָתָ, בְּמִ"ב תִּבְינָן, בָּרְזָא דִשְׁם דִמְ"ב אַתְוֹן.

פְּרָשָׁה תְּלִיתָא, וְהִיא אֶם שְׁמוֹעַ, דָאַתְּבָלִיל יְמִינָא בְּשִׁמְאָלָא, וְשִׁמְאָלָא בְּיְמִינָא. פְּרָשָׁה שְׁלִישִׁית - וְהִיא אֶם שְׁמוֹעַ, שְׁנָכָל הַיְמִין בְּשִׁמְאָל, וְהַשְּׁמָאל בְּיְמִינָא.